A láska musí se vám zdát - Černocká, Petra

Noc je krásná černá paní,
napovídá smělé plány bázlivým.
Noc je stín a malí spáči, dostávají křídla ptačí,
básník rým.

Noc je žár co nebem letí
dobrý lhář a velkých dětí bájná skrýš.
Ráda mám to kolébání,
když sem padá znenadání blíž a blíž.

Tak volám do větrných stran,
ať vaše noc má teplou dlaň,
ať spánek chutná jako číše vína,
a sen áť vám připomíná bílou laň.

A láska musí se vám zdát,
bez ní je život pustý sad,
ve kterém nevykvetou bílé květy,
bez kouzelné staré věty,
mám tě rád.

Noc je kráska z černé lodi,
námořníci krokem chodí houpavým.
A ti hodní lodi páni,
nade mnou se v noci sklání,
já to vím,
sen dá barvu bledým lícím,
je to hvězda padající na polštář.

Ráda mám to tiché snění,
sen mi na pohádku mění pohádkář.
Tak volám do větrných stran,
ať vaše noc má teplou dlaň,
ať spánek chutná jako číše vína
a sen ať vám připomíná bílou laň.

A láska musí se vám zdát,
bez ní je život pustý sad,
ve kterém nevykvetou bílé květy,
bez kouzelné staré věty,
mám tě rád.

A láska musí se vám zdát,
bez ní je život pustý sad,
ve kterém nevykvetou bílé květy,
bez kouzelné staré věty,
mám tě rád.